

kan være, at vore Handlinger blive misfor-
 staaede af vore Uvenner, af de Mænd, der til
 enhver Tid findes ugunstigt stemte for hele
 den constitutionelle Virksomhed, som ville mis-
 forstaae, hvad der her skeer, med hvor megen
 Samvittighedsfuldhed man end arbejder; men
 det vil være Noget, som er forholdsviis let at
 bære; derimod nægter jeg ikke, at det vil for
 mig være smerteligt, om vi skulde blive førte
 ind paa Noget, som virkelig, sundt og reent
 opfattet, maatte siges at indgribe i et Troes-
 samfund som saadant.

Sundsteen: Det er Kirkens Formaal
 at virke til Udbredelse af Dplysning, af Guds-
 frygt, af Tro og Tillid under Livets mange-
 haande afvejlende Skikkelser, og det er klart,
 at den maa fastholde ethvert Middel, som kan
 virke til dette. Formaalets Fremme, ja med Tak-
 nemlighed modtage ethvert Forslag, som kan
 gjøre enhver dertil sigtende Indretning fuld-
 komnere og fuldstændigere. Blandt de Midler,
 Kirken saaledes har til at naae sit Formaal,
 indtager upaatvivelselig Confirmationen en vigtig
 Plads, og det, hvad enten man seer hen til
 den forudgaaende Underviisning eller til selve
 Handlingen. Seer jeg nu hen til det For-
 slag, som foreligger, da kan jeg ikke nægte, at
 det idetmindste hos mig vækker adskillige Be-
 tænkeligheder. Confirmationen i dens egentlige
 Bæsen er en Indretning, som vi have arvet
 fra Christendommens første Tider; dens nuvæ-
 rende Form derimod tæller ikke stort mere end
 100 Aar fra dens første Begyndelse. Der
 kunde vistnok være Gøt og Andet at forandre
 ved den nu vedtagne Form, men den Foran-
 dring, som foreslaaes her, vil sikkerlig ikke lede
 til det Bedre, men meget mere til det Værre.
 Fra Kirkens Standpunkt betragtet maa man
 see hen til, hvad der kan virke til dens Maal,
 og der er vistnok faare Lidet i dette Forslag,
 som kan siges at virke til Udbredelse af Dp-
 lysning, Guds frygt, Troe og Tillid, thi den
 Bestemmelse, at Confirmationen skal foregaae
 to Gange om Aaret, kan jo aldeles ikke bidrage
 noget til at gjøre denne Handling fuldstæn-
 digere og fuldkomnere, eller skaffe den en større
 Indvirkning paa Livet. Man kunde maafee
 snarere vise, at denne Forandring vilde have

en skadelig Virkning. Seer man hen til Kir-
 kens Lærere, da vil deres Arbejde betydelig
 forøges, ved Siden af de mange Forretninger,
 de ellers have at varetage; men, om man ogsaa
 affeer fra dette, som jo maa komme mindre
 i Betragtning, skøndt det ikke er noget uvæ-
 sentligt Punkt, saa kan det dog, efter Alt hvad
 vi lagttage hos Mennesker i Almindelighed,
 ikke fælle, at, naar der paalægges En en
 Byrde, maa han altid føle, at den er en
 saadan. For nærværende Tid tør jeg vistnok
 sige, at der ikke er nogen geistlig Handling,
 for hvilken saavel Præsten som Menig-
 heden har en saa stor Interesse, som for
 Confirmationen. Selv de Præster, som maa-
 skee i andre Retninger kunne være mindre
 dygtige, mindre nidkjære i deres Kalb, selv
 disse føle en stor Interesse for denne Deel af
 deres Embedsgjerning, og om de end mangen
 Gang udføre den paa en tildeels besynderlig
 Maade, kan man dog ikke nægte, at de efter
 deres Overbeviisning stræbe hen til det rette
 Maal. Og i en Tidssalder, hvor man maa
 indrømme, at en vis religiøs Ligegyldighed,
 en vis religiøs Indifferentisme har indfænet
 sig, er det altid et glædeligt Tidens Tegn, at
 Forældre i Almindelighed have stor Interesse
 for deres Børns Forberedelse til Confir-
 mationen, og at de ikke slye nogen Beføstning for
 at faae deres Børn underviste og forberedte til
 Confirmation just hos den Mand, som de an-
 see for at være den dueligste og nidkjæreste i
 dette Stykke; dette er, siger jeg, et glædeligt
 Tidens Tegn, og vi bør gjøre alt Muligt for
 at vedligeholde den Interesse, som forener sig
 med en saa betydningsfuld Handling. Jeg
 siger: „en saa betydningsfuld Handling“, thi
 der er neppe nogensomhelst af vore kirkelige
 Handlinger, der gjør et saa dybt, et saa var-
 rigt, et saa blivende Indtryk paa Børnet, og
 saaledes ogsaa paa det fremvoksende Menneske,
 som Confirmationen. Men det er at foruds-
 sætte, at, dersom Confirmationen skal foretages
 flere Gange om Aaret, da vil Tiden, som
 indrømmes til Underviisningen, blive indskræn-
 ket. Det er fremdeles aabenbart, at, dersom
 denne skal indskrænke sig til een eller to Con-
 firmationer, da vil Iveren tabe sig hos
 Læreren, og den nødvendige Skappelyst udeblive